

Božena Maria Hanusiak

Križová cesta odpustenia

Slovo na úvod

Životná cesta každého človeka je plná zranení, pádov a krívd. Ježiš chce vstúpiť do týchto rán so svojou láskou, aby ich uzdravil a dal nám silu odpustiť. Obnovuje pohľad našej duše, pomáha nám uvedomiť si, že on nám už odpustil každé zlo. To nás pripravuje prijať jeho milosrdenstvo. V pravde a s láskou nám ukazuje, že aj my sme veľakrát ublížili našim blíznym, a učí nás prijímať seba samých s celou batožinou našich chýb, slabostí a nedostatkov.

Táto krížová cesta je určená tým, ktorí boli vo svojom živote hlboko zranení. Uvádžajú sa v nej najčastejšie zranenia – nie preto, aby sme všade hľadali zlo alebo v sebe rozvíjali pocit krivdy, ale aby sme sa v pravde postavili pred Pána a do-

volili jeho Duchu preniknúť naše srdce i našu pamäť. Často sa stáva, že vnútorne zranení ľudia sú zaseknutí v putách neodpustenia, a ani o tom nevedia. Pochovali všetky spomienky na krivdy. Túžiac vzdialiť sa od nepríjemných udalostí sa stali otrokmi zlého ducha.

Občas niekto povie: „Necítim žiadnu zášť,“ ale jeho srdce je plné potláčaného hnevu voči tým, ktorí mu spôsobili utrpenie. Je plné zatrpknutosti a odporu, ktorý z neho pramení v rôznych životných okolnostiach. Takýto človek neurobí krok vpred, kým sa nestretne s milosrdnou láskou Ježiša, ktorý má moc prelomiť okovy neodpustenia a spôsobiť, že človek oslobodí zo svojho srdca tých, ktorých tam uväznil.

Neodpustenie jednej osobe zväzuje ľudské srdce a vedie k hromadeniu krívd. Neodpustenie otcovi či matke je zvyčajne dôvodom na uzatvorenie sa pred Božou láskou. Stáva sa, že niekto sa zriekne viery, vylúči sa zo spoločenstva Cirkvi, pretože mu ublížil kňaz, bol svedkom pohoršenia a nedokáže odpustiť. Samozrejme, nie všetci

rodičia, učitelia či cirkevní predstavitelia zraňujú. Niekedy nás vlastné sebestvo a spôsobené rany nútia hľadať páchatela takmer v každom. No nejde o to, aby sme boli „policajti“ a hľadali okolo seba zlo, ale skôr o to, aby sme odpustili krivdy, ktoré sa nám stali. Máme žiť v pravde, pretože tá nás oslobodí, ako hovorí Pán (porov. *Jn 8, 32*). Odpustiť môže len ten, kto stojí v pravde o Ježišovej láske k nemu, o svojej slabosti a o tom, že mu bolo ublížené. Odpustenie neznamena postaviť sa nad páchatelov, ale uvedomiť si zlo, ktorého sa voči nám dopustili iní, a v láske im preukázať milosrdenstvo.

Spasiteľ chce priniesť úľavu všetkým, najmä trpiacim. Túži po tom, aby i tí najviac zranení znovu nadobudli krásu Božích synov a dcér stvorených na jeho obraz a podobu a aby sa tešili zo života. Keď budeme kráčať po stopách Ježišovho umučenia a stretneme sa s jeho milosrdnou láskou, môžeme prijať milosť odpustenia.

Krížová cesta je pobožnosť, ktorá nás premieňa. Rozjímanie o Pánovom utrpení má oslo-

bodzujúcu moc – trhá reťaze zla, ktorými sme spútaní. Keď sa stretneme tvárou v tvár s uboleným Ježišom, zažívame vnútorné uzdravenie. Keď objavíme jeho milujúcu prítomnosť, opúšťame hnev. Kristus nás oslobodzuje od toho, čo oslabilo naše srdce. Jeho sväté rany nám prinášajú uzdravenie všetkých tých rán, ktoré sú príčinou nášho utrpenia a úzkosti.

Krížová cesta odpustenia sa môže modliť vcelku, za jeden deň, napríklad počas duchovných cvičení za vnútorné uzdravenie. Môžete tiež rozjímať o jednotlivých zastaveniach v jednotlivých dňoch týždňa a bez náhlenia prejsť s trpiacim Ježišom celý svoj životný príbeh, prosiac o dar odpustenia pre tých, ktorí vám ublížili. Ak ste presvedčení, že nejaký druh nespravodlivosti sa vás netýka, môžete sa modliť v danom zastavení za poškodených – v súlade s rozjímaním –, za dar odpustenia pre nich.